

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΠΟΙΜΕΝΕΣ

Cυνέρχεται κατά διαστήματα η Ιεραρχία και το αποτέλεσμα; Ισχνόν. Περιμένουμε Λέοντα και αντικρύζουμε γάτα!

Γιατί, Σεβασμιώτατοι, τόσο δειλία; Γιατί τόση ανικανότητα ν' αντιμετωπίσετε σωστά ένα θέμα τόσο απλό, όσο απλό είναι το ότι, ένα και ένα κάνουν δύο, όπως είναι το θέμα της αποκατάστασεως των αδίκως και παρανόμως εκθρονισθέντων Μητροπολιτών; Δεν έχει σημασία αν ακόμα ζει μόνο ο Αππικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημος. Η αποκατάστασή του θα είναι αποκατάσταση και όλων που είχαν αντικανονικά εκθρονιστεί (δώδεκα τον αριθμό), και έχουν κοιμηθεί. Που είναι η Οικουμενικότητα του Πατριαρχείου; Γιατί σιωπά εδώ και 34 χρόνια; Δεν θίγτηκε και το ίδιο καθεστώς των Νέων Χωρών; Δεν γνωρίζει ο Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος τα γεγονότα της Λάρισας; Δεν γνωρίζει ότι υπάρχει η "μικρή ζύμη" εδώ στην πόλη και επαρχία του Αγίου Αχιλλίου; Δεν γνωρίζει ότι εδώ χύθηκε αίμα και το έγκλημα που διαπράτηκε δεν παραγράφεται; Γιατί λοιπόν δέχτηκε την πρόσκληση του μοιχεύπιβάτη να επισκεφθεί τη Λάρισα στις 15 Μαΐου που γιορτάζει ο πολιούχος μας Άγιος Αχιλλειος; Για να καλύψει τις εκτροπές του κ. Ιγνατίου; Και έναντι τίνων ανταλλαγμάτων η Μεγάλη Επίσκεψη;

Δεν ζημιώθηκε προσωπικά ο μακαριστός κυρός Θεολόγος από το πραξικό πημα του Σεραφείμ με την αντικανονική εκθρόνιση των δώδεκα. Το θέμα δεν είναι προσωπικό, είναι θέμα αρχής, θέμα θιθικής τάξεως και στα θέματα αυτά ούτε σκοπιμότητες χωρούν, ούτε συμβιβασμοί ευλογούνται, ούτε υποχωρήσεις σε πιέσεις επιτρέπονται. Είχαμε και συνεχίζεται να υπάρχει ωμή παραβίαση των ιερών Κανόνων. Με αυτούς οδηγείται το σκάφος της Εκκλησίας.

Η διαχείριση των ιερών Κανόνων δεν είναι διαχείριση κοσμικής εξουσίας. Είναι διαχείριση – εξουσία του Αγίου Πνεύματος, εξουσία της Εκκλησίας. Για όλα τα θέματα υπόλογοι είναι οι ποιμένες έναντι του Θεού. Και το Θέο, κανένας δεν μπορεί να τον κοροϊδέψει, ούτε ο Πατριάρχης. Χωρίς την έγκριση τότε εξουσίας (Δικτατορίας) δεν μπορούσε ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ να διαπράξει το διαρκές έγκλημα. Αντί ο μακαριστός Χριστόδουλος, να πετάξει στα σκουπίδια τις συντακτικές πράξεις της Χούντας, τις αποδέκτηκε και τις παρέδωσε στον νυν Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο. Ο φόβος να συνεχίσει την ίδια τακτική κι' αυτός είναι ορατός! Δεν είπε τίποτα για την εκκλησιαστική ανωμαλία του 1974 στον ενθρονιστήριο λόγο του!

Βέβαια, η υπόθεση του εκκλησιαστικού προβλήματος, που δημιουργήθηκε το 1974 επί αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και που συνεχίστηκε η ανωμαλία και επί Χριστόδουλου, δεν είναι το μόνο θέμα που θα κρίνει την πολιτική του νέου Αρχιεπισκόπου κ. Ιερώνυμου. Υπάρχουν και άλλα σοβαρά προβλήματα που αναμένουν την αντιμετώπισή τους.

Διερωτηθήκατε, άγιοι πατέρες, όλων των βαθμών, γιατί νομίζετε μας έχουν κυκλώσει τόσοι αδηφάγοι εχθροί;

Ποιοι και γιατί έστρεψαν τους διάφο-

ρους "Φιλισταίους" κατά του Ισραήλ, σύμφωνα με το αψευδές στόμα του Θεού; Ποιοι άλλοι, από τους ίδιους τους Ισραηλίτες και γιατί άλλο παρά για τις αμαρτίες τους; Όταν ο Ισραήλ ήταν στο δρόμο του Θεού, ήταν ακλόνητος. Όταν όμως ο Ισραήλ έπεφτε στα είδωλα και την καταπάτηση του Ηθικού Νόμου, υποδούλωση και αιχμαλωσία του ανέμενε!

Μάπως συμβεί το ίδιο και με εμάς; Δεν είναι σήμερα οι ορθόδοξοι Χριστιανοί, ο Νέος Ισραήλ; Εμείς δεν πήραμε το Ευαγγέλιο και το όνομα του Ιησού Χριστού, που ο Ισραήλ απέρριψε και το κάμαμε πίστη και φως όλου του κόσμου; Δεν ισχύουν λοιπόν και για εμάς, αυτά που ίσχυαν και για τον Ισραήλ; Είμαστε, Παναγιώτατε, Μακαριώτατε, και Σεβασμιώτατοι, όπως μας θέλει ο Θεός, για νάχουμε την ευλογία και την ασπίδα του Θεού; Όχι! Είμαστε βαρύτατα ένοχοι και μετάνοια δεν διαφαίνεται πουθενά!

Από πολλά χρόνια ήδη το Οικουμενικό Πατριαρχείο έγινε κήρυκας του Οικουμενισμού, όπου σατανικού για την υποβάθμιση και αποδυνάμωση της ορθοδοξίας, της μόνης ελπίδας. Αντί το Οικουμενικό Πατριαρχείο να στείλει στη μονή της μετανοίας του τον Αυστραλίας κ. Στυλιανό, αφορίζει τον ανιδιοτελή εργάτη του Ευαγγελίου Νίκο Σωτηρόπουλο, διότι έλεγχε τις αντιχριστιανικές διδασκαλίες του! Στη Λάρισα, κάθε τόσο, ο άρπαγας του θρόνου του Μακαριστού Θεολόγου στέλνει τους "αγωνιζόμενους" στα δικαστήρια γιατί αυτοί δεν τον αποδέχονται για ποιμενάρχη τους! Έτσι, τελευταία κάθισαν στο εδώλιο του κατηγορούμενου δεκαοκτώ (18) Λαρισαίο Χριστιανό, οι δώδεκα (12) πολύτεκνοι μεταξύ των οποίων ο τέως και ο νυν πρόεδρος του συλλόγου των πολυτέκνων Λαρίσης και Περιχώρων! Αντί ο ποιμήν-πατέρας, να είναι συμπαραστάτης της οικογένειας και μάλιστα της πολύτεκνης, αυτός γίνεται διώκτης!

Γιατί λοιπόν παραξενεύμαστε που, απ' όλα τα σημεία της εθνικής και πνευματικής επικράτειάς μας, ξεπρόβαλλουν απειλητικά τα απαίσια μούτρα των εχθρών μας; Πώς θα πολεμήσουμε; Με τι ψυχή; Πόσοι νόμοι στην Ελλάδα δεν είναι σαφώς και τελείωσης αντίθετοι προς τις εντολές του Θεού! Γιατί δεν αντιδρά η Διοίκηση της Εκκλησίας; Για να μη κατηγορηθεί ότι μπαίνει σε ξένα χωράφια; Ο νόμος, για το έγκλημα των εκτρώσεων, είναι ξένο της Εκκλησίας χωράφι; Ο φόνος του εμβρύου γίνεται με νόμο της Πολιτείας και η Διοίκηση της Εκκλησίας σιωπά! Ω, της υποκρισίας και του ξεπουλήματος της Ορθοδοξίας από τους μισθωτούς ποιμένες! Ποιμαντικά δικαιώματα της Εκκλησίας παραχωρούνται άνευ όρων στην Πολιτεία η οποία εκτελεί τις εντολές της Ευρώπης και της Νέας Τάξης!

Η αλήθεια είναι πικρή, αλλά η Εκκλησία ανήκει στο Θεό. Δεν είναι ούτε των Πατριαρχών ούτε των Αρχιεπισκόπων και ούτε στις φατρίες των δεσποτάδων. Οι πιστοί, κλήρος και λαός έχουν τον πρώτο λόγο για την αποβολή των "ποιμένων" που εισήλθαν στην αυλή των προβάτων ως κλέφτες και ληστές!

X.K.

ΑΝΤΙΑΡΕΤΙΚΑ

Όταν κατέβηκα από τα ψηλά βουνά στην Αθήνα μετά από είκοσι χρόνια – είχα να κατέβω από τα φοιτητικά μου χρόνια (1929-1949) – με βρίσκει ένας παλιός συνάδελφος και μου λέει:

- Βρε Αυγούστινε, πάμε εκεί κάτω, και μου έδειξε την παλιά βουλή, εκεί που είνε απ' έξω το άγαλμα του μπάρμπα-Κολοκοτρώνη; Εκεί μέσα, μου λέει, γίνεται συνέδριο των θεολόγων.

- Πάμε.

Μπαίνω μέσα και βλέπω να είναι συγκεντρωμένοι φοιτηταί, καθηγηταί, γυμνασιάρχαι, επιθεωρηταί, δεσποτάδες με εγκόλπια, ιεροκήρυκες, μικροί και μεγάλοι. Εγώ, τελείως άγνωστος στην Αθήνα, μπήκα και τρύπωσα, όπως είνε αμφιθεατρικώς η παλαιά βουλή, επάνω στα τελευταία καθίσματα.

Από κεί τι έβλεπα; Έβλεπα να μπαίνουν κάτι γεροντάκια, παπάδες που άσπρισαν τα μαλλιά τους, παπάδες που αν δεν ήταν αυτοί δεν θα υπήρχε το Ελληνικό κράτος. Αυτοί που στην υπόδοχή των θεολόγων, δεν τους έδιναν καμία σημασία_ και πολλοί απ' αυτούς τους σεβασμίους ιερείς ήταν όρθιοι. Όταν έμπαινε κανένας φραγκόπαπας, του έκαναν μεγάλες τοιριμόνες, μεγάλες περιποιήσεις, και τον έβαζαν στα πρώτα καθίσματα. Λέω_ Που είμαι;...

Είχα δίπλα μου έναν παπά που έφυγε στο εξωτερικό.
- Δε βλέπεις, μου λέει, τι γίνεται; Μη μιλάς όμως, και με κρατούσε από τα ράσα.
Καλά αυτό, το υπέφερα.

Σε λίγο ανεβαίνει κάποιος καθηγητής και λέει:

- Η σεβασμία_ Καθολική Εκκλησία...
Ωχ! λέω.

Ανεβαίνει δεύτερος καθηγητής και λέει:
- Η σεβασμιούτα Εκκλησία των καθολικών...

Ε, δεν υπέφερα_ δε μ' έχετε δει όταν θυμώνω – ο Θεός να μ' ελεήσητε την αμαρτωλό. Από κεί που καθόμουν, σπικώνω το χέρι και μόνος παίρνω το λόγο και λέω:

- Σας ερωτώ να μου απαντήσετε. Εγώ γνωρίζω από την κούνια, γνωρίζω από τη μάνα μου, γνωρίζω από το μοναστήρι μου, γνωρίζω από τους παλαιούς θεολόγους, ότι μία είναι η Εκκλησία_ η αγία, η αποστολική, η Ορθόδοξη ημών Εκκλησία. Όλα τα άλλα είναι σχίσματα και αιρέσεις. Σας ερωτώ να μου απαντήσετε: Η παπική «Εκκλησία» δεν είνε σχίσμα και αιρέσις; Εγώ λέω, ότι είνε αιρέσις, και ως αιρέσις δεν πρέπει να λέγεται σεβασμία.

Το τι έγινε... Δεν απαντούσε κανείς απ' αυτούς στο ερωτήμα μου. Χτύπησαν τα κουδούνια. Φώναζαν τη φρουρά. Ήθραν οι χωροφύλακες για να με βγάλουν από κεί πάνω. Τότε καμμιά δεκαριά παιδιά, νέοι θεολόγοι που τους γνώριζα από το στρατό, λένε: Όχι, δεν θα βγη έξω ο ιεροκήρυκας. Έτσι, μόλις και μετά βίας, σταμάτησαν.

Όταν βγήκα έξω, είπα με το μυαλό μου_ «Για φαντάσου, πού μας πάνε...» - πριν δώδεκα χρόνια αυτή στο δουλειά (1964-12=1952). Είπα μ